

Løgnen om seksuel frigørelse

Siden 1968 har sex skulle være friere, hyppigere og blottet for tabuer for såvel kvinder som mænd. Og internet, dating-apps og pornoindustri har hjulpet med til at "affortrylle" sex. Ny bog af engelsk forfatter kalder til opgør med denne frigørelse og råder kvinder til at lytte mere til deres mor end til tidsånden. Vi lader en kvindelig og mandlig anmelder vurdere bogens kvalitet.

[Del](#)[Tweet](#)[Del](#)

Den britiske journalist og forfatter Louise Perry (f. 1992) skrev i 2022 bogen *The Case Against the Sexual Revolution*, der vender op og ned på hvad man plejer at mene om den seksuelle revolutions betydning, især fra kvinders perspektiv. Nu er den udkommet på dansk med undertitlen "En ny guide til sex i det 21. århundrede".

Det er imidlertid den grundige, empiribaserede analyse af den seksuelle elendighed i internettets tidsalder der mest prægnant står tilbage. Og den har appel til både mænd og kvinder.

Louise Perry kritiserer dogmet om seksuel frigørelse, som det især er blevet kolporteret af feminister siden 1968. Sex er blevet "affortryllet" af den såkaldte "liberalfemisme", der låner den ideologiske liberalismes menneskesyn om det autonome individ, der træffer frie valg. Der er sket en banalisering af sex, fordi sex og kærlighed ikke behøver at hænge sammen.

Det er blevet okay at have tilfældig sex, og kvinder får at vide, at de bare skal gøre, som mænd altid har gjort - uden skam. Populærkulturen understøtter dette glade budskab til unge, sårbare kvinder, der deltager i den såkaldte *hookup*-kultur.

Det gnidningsløse knald

Perry hævder at den seksuelle frigørelse primært har gavnet mænd og i særdeleshed den gruppe, der er interesseret i mange seksuelle møder.

Hun bruger evolutionsteorien til at slå fast at mænd og kvinder grundlæggende er forskellige og har forskellige interesser, hvorfor det nye credo om tilfældig, problemfri sex skader de allerfleste kvinder og går imod deres instinkt om at være kræsen med hensyn til seksualpartner.

Mænd kan sprede deres sæd uden de store konsekvenser, hvorimod kvinder risikerer at blive følelsesmæssigt involveret og måske endda gravide. Hvad sker der så med afkommet?

Men den nye generation af feminister er sex-positive og benægter disse biologisk betingede kønsforskelle. Kvinder skal bare ”knepe tilbage” i den bedste af alle verdener, hvor forfatteren Erica Jongs berømte halvfrjerdserbegreb ”det gnidningsløse knald” er blevet normen.

Den glade luder findes ikke

Realiteten er en noget anden i liberalismens tidsalder, hvor der er sket en markedsførelse af sex, godt hjulpet på vej af internettets udbredelse. Den seksuelle frigørelse har gavnet mændene, især de meget seksuelt aktive, og Perry undrer sig over, at kvinderne er gået med til det. Ikke nok med at de risikerer at blive såret rent følelsesmæssigt, men de risikerer at ende op med rovdysagtige mænd der krænker og voldtager.

Det gælder derfor om at undgå situationer hvor mandens fysiske overlegenhed bliver afgørende. Forfatteren har arbejdet på et center for voldtægtsofre og inddrager mange rystende cases til at påvise en tendens til forråelse i nattelivet og på internettet. Samtidig undrer hun sig over, at de sex-positive feminister er for prostitution, kaldet ”sexarbejde”.

Ligeledes er porno bare okay, hvilket hendes beskrivelse af en kynisk branche kraftigt dementerer. Det er de fattigste og mest sårbare kvinder der lægger krop til prostitution og porno.

Den glade luder findes ikke. Både krop og sjæl tager skade.

50 nuancer af gråt

På den seksuelle markedsplads føler nogle kvinder, at de skal gå med til ekstrem sex, som f.eks. kvælning, for at være med i gamet. Det er en syg og farlig tendens, som man også har hørt om i Danmark, ligesom BDSM-klubber bliver beskrevet i højstemte vendinger i mainstreammedier.

Det startede ifølge Perry med roman- og filmsuccessen *Fifty Shades of Grey*, hvor sadisme gøres fashionabel og tiltrækkende for især underklassens kvinder, der måske i forvejen er vokset op med vold og overgreb. Sadistiske mænd kan i mange tilfælde komme afsted med at maltraktere og dræbe kvinder under påberåbelse af samtykke.

Perrys rædselskatalog over visse mænds mørke sider kan godt lede til en dæmonisering af mandskønnet, men det er slet ikke ærindet med bogen. Som nævnt beskriver hun udviklingen i den periode, hvor internettet har fået global udbredelse. Netdating og især Tinder har ført til en affortryllelse af dating, hvor mennesker er blevet til et uendeligt udbud af varer som man kan vælge til og fra.

Sexafhængighed

Porno og billeder af kønsdele oversvømmer internettet, og man kan selv producere indhold for at gøre sig attraktiv (og eventuelt tjene penge). Resultatet er for nogle mænd en ydmygende, invaliderende afhængighed af porno, for nogle kvinder en grænseløs selvfremstilling og fornedrelse for at få opmærksomhed.

Perry taler om et ”kulturelt dødsgreb” i den ”limbiske kapitalisme”, hvor den konstante pirring og tilfredsstillelse af kroppens basale instinkter via nettet fører til sløvere sanser og manglende sexlyst i det virkelige liv. Hun sammenligner det med fast food for maven, afhængighedsskabende tomme kalorier.

Kvinde, tænk dig om

Perry vil som nævnt gerne hjælpe især unge kvinder til at træffe bedre valg. Hun anerkender den seksuelle frihed og muligheden for at date, men opfordrer kvinderne til at tænke sig om: Hvilken type mænd er bad boys og hvilke er ”dad-agtige”? Ikke fordi kvinderne straks skal tænke i familiebaner, men fordi de skal undgå at befinde sig i en intim situation med en mand, der risikerer at skade eller såre dem.

Hun opfordrer dem til at vente med at have sex til de har lært personen bedre at kende. Desuden taler hun varmt for ægteskabet og stiftelse af familie, noget som de sex-positive feminister ikke er særlig optaget af. De er tværtimod kritiske overfor familien som institution. Det er vigtigt at kæmpe for ægteskabet og familien, skilsmissestatistikken taler sit tydelige sprog. Det samme gør undersøgelser af konsekvenserne for børnene i brudte familier.

Til sidst i bogen forfatteren til, at man skal lytte til sin mor! Hun vil en det bedste, og feminismen bør være meget mere optaget af moderen, der giver omsorg og kærlighed.

Perrys bog er velgørende i en tid der bevidstløst hylder individualisme, selvrealisering og hedonisme. Man kan kun undre sig over, hvor flirten, romantikken og det spændende møde mellem mand og kvinde er blevet af i den virkelige verden?

Louise Perry: Opgøret med den seksuelle revolution - En ny guide til sex i det 21. århundrede
260 sider, 295 kr:
Forlaget Ellekær

Det eftertragtede køn bør tænke sig om

1970'ernes seksuelle revolution, som førte til verdens mest promiskuøse kvinder, skilsmisserrekorder, katastrofale fødselsrater samt en gigantisk pornoindustri, var faktisk var en fejl, der skader kvinder mere, end den gavner dem. Asger Garde anmelder Louise Perrys bestseller, der udkommer på dansk i dag.

[Del](#)[Tweet](#)[Del](#)

Gud ske tak og lov for, at det er en kvinde, der har skrevet denne bog. Hvis det var en mand, der offentligt ytrede, hvad Louise Perry skriver i sin bog, ville vedkommende blive klynget op i nærmeste lygtepæl af en flok sidste nye feminister med tilråb som "misogynist" og "mandschauvinist".

Dermed ikke sagt, at Perry skal vide sig sikker. For det er tabuiseret stof, hun tager under kærlig behandling.

Og nej, jeg tænker ikke på alle de indbildte hverdagstabuer, som næsten dagligt bliver nævnt i damebladene, såsom menstruation, mental load og rodede børneværelser. Næh, det er Det Store Tabu, vi taler om: At 68'ernes seksuelle revolution faktisk var en fejl, der skader kvinder mere, end den gavner dem.

Sex & the City

Hvad hvis de generationer af kvinder, der fulgte rødstrømperne, har levet med en falsk fortælling om, at fri sex er frigørende for kvinder?

Hvad hvis tv-serien *Sex and the City*, og især Kim Cattralls promiskuøse karakter Samantha Jones, ledte alle kvinder, der var unge i 80'erne, på afveje ved at overtage mandens aktive seksuelle livsstil, hvor sex kun handler om sex, og hvor moral og klassiske dyder hørte fortiden til?

Hvad nu hvis fri sex ikke er frigørende, men bare skaber et andet fængsel?

Hvad hvis seksuel tilbageholdenhed, ægteskab og familie faktisk er det, der skaber mest lykke for kvinder set over et helt liv?

Det er det tabu, Louise Perry tager livtag med i sin bog, som udkom på engelsk i 2022 og nu udkommer på dansk, naturligvis oversat af Eva Selsing, som også har skrevet forordet. Naturligvis, siger jeg, for Eva Selsing er velsagtens en af de eneste danske kvinder, der tør tage samme brandfarlige tema op.

Kvinde, vær promiskuøs

Vi lever i et samfund, hvor næsten alle argumenterer for, at hvis kvinders seksualitet på nogen måde er problematisk, skyldes det for lidt frisind og for meget fordømmelse – især fra mænd.

Synspunktet om, at kvinder skal være mere seksuelt tilbageholdende, er ikke noget, der giver mange venner uden for dybt borgerlige kredse, og især vil man møde feministernes vrede – både de nye og de gamle af slagsen.

Moderne kvinders seksuelle frihed og vigtigheden af, at de på ingen måde tilpasser sig en seksualmoral, er det urokkelige fundament for al yderligere snak om, hvordan vi kan indrette samfundet. Ja, feminister hylder i stigende grad promiskuøs opførsel.

Tænk WAP (Wet Ass Pussy) med Cardi B og Megan Thee Stallion, Bonnie Blues sexvideoer med hende i centrum og hele accepten af OnlyFans-kulturen. Kvinders sex er blevet maskulin på den primitive måde, og promiskuitet ses som et nødvendigt opgør med et indbildt patriarkat og en nyfeministisk vrangforestilling om, at Vesten er en virkeliggørelse af *The Handmaid's Tale*.

Rend os i traditionerne

I den moderne feminisme kønskamp bliver kvinder, der taler for en mere klassisk seksualmoral, betragtet som forrædere og klassefjender – først og fremmest af venstrefløjens feminister, men sådan set også af de borgerlige feminister, der sætter deres kryds ved Konservative, Venstre og Liberal Alliance.

Tonen er anderledes, men der er en tydelig kløft mellem Perry/Selsing og de liberal-borgerlige kvinder fra blå blok, som langt fra er nyfeminister, men heller ikke vil erkende, at ubegrænset frihed og total ligestilling fører til et dårligt liv.

Perry selv beskrives som den førende reaktionære feminist, hvilket er den konservative variant af feminisme, som lægger vægt på traditionelle kønsroller, heteronormativitet og familien som løsninger på kvinders socioøkonomiske udfordringer.

Så nu skal vi ikke bare kæmpe med at forstå forskellen mellem anden- og fjerdebølgefeminisme, men også mellem de to bølger og den reaktionære feminisme.

Tradwife?

De fleste danske feminister vil nok helst afskrive Perry tradwife, en af patriarkatets undertrykte kvinder eller decideret antifeminist. Men det er ikke rigtigt. Hun er klart feminist i den forstand, at hun først og fremmest har fokus på kvinders ve og vel. For det er målet med bogen: at øge livskvaliteten for kvinder ved at informere om alle de faldgruber, der er for kvinder i det seksuelt frigjorte Vesten anno 2026.

På trods af bogens undertitel, ”En ny guide til sex i det 21. århundrede”, er den ikke en manual til mere og bedre seksuel nydelse, men snarere en vejledning i, hvordan man undgår frigørelsens faldgruber ved at give læseren en god og velskrevet forståelse for dem.

Perry gennemgår de klassiske kønslige konfliktområder – biologiske kønsforskelle, begær, engangsknald, samtykke, porno osv. – og konkluderer, at kvinder langt hen ad vejen er taberne i det spil.

Biologi bandlyst

Der er – for mig – intet overraskende i hendes analyser og konklusioner. Hendes tilgang til kønnene ligger tæt på den, Alexander Kvist Hansen og jeg lagde i *Mand kend din styrke*: biologi, evolutionspsykologi, seksuelle strategier samt empiriske data om porno, prostitution og moderne parforhold.

Der er ikke noget af det, Perry skriver, som er kontroversielt, men det er alligevel eksplosivt for langt de fleste kvinder i vores postmodernistiske samfund, hvor biologi er bandlyst, og hvor alle samfundsmæssige problemer og kønsforskelle bliver bortforklaret med henvisninger til strukturer, fordomme og sexisme.

Langt flere burde læse og forstå disse ting, fordi de er så vigtige, hvis vi skal skabe et samfund, som både mænd og kvinder kan trives i. Og bare rolig: Det er ikke kun kvinder, som ifølge Perry bør være mere seksuelt tilbageholdende og dermed styrke værdien af det. Det er også mænd.

De socioseksuelle

Der var dog én ting, Perry nævnte omkring kvinders promiskuitet, der var særligt interessant, og som jeg ikke var klar over. Jeg taler både on- og offline med kvinder, som er meget imod tanken om på nogen måde at italesætte kvinders promiskuitet med forklaringen om, at det ikke har betydning for deres personlige evne til at danne succesfulde og stabile parforhold senere i livet. Det har altid undret mig lidt.

Årsagen er nok den, at der ifølge Perry findes en lille andel kvinder, som scorer højt i det, man kalder socioseksualitet, hvilket gør, at de er i stand til at have en ret frigjort seksualitet, uden at det skader dem.

Det er godt for dem, sådan set, men derfor skal man jo ikke lade deres personlige evner på det område danne standarden for dem, der ikke har samme evner. Sagen er nemlig den, at de fleste kvinder taber på den lange bane ved at have for meget sex afkoblet fra følelser og pardannelse.

De fleste mænd er også tabere

Jeg er helt enig i langt de fleste af Perrys analyser og pointer, men hun har en tendens til at gøre kvinder til ofre for mænds adfærd. Det er alt for simpelt.

Det er ikke mænd, der har skabt den moderne kønsmoral. Det er især andenbølgefeministerne, der skabte den seksuelle revolution – og de svage mænd i sandaler og hjemmestrikkede sweatere, der lod dem gøre det.

Det er også langt fra alle mænd, der vinder ved mange moderne kvinders relativt promiskuøse adfærd. Det er først og fremmest de 20 procent mænd i toppen af samfundet, som har et bredt udvalg af seksuelt tilgængelige kvinder, og som derfor ikke behøver tage særligt ansvar for den enkelte udvalgte kvinde, der vinder.

Langt de fleste mænd taber på kvindernes seksuelle frigørelse, eftersom alfaerne i toppen tager dem alle sammen.

Resten af mændene, herunder alle de gode, rare mænd, må pænt vente, til de kvinder, der lever *Sex and the City*-livet, er klar til at slå sig ned, hvilket ofte sker, når deres biologiske ur begynder at tikke højt, når de runder de 30 år.

Det gode kvindeliv

Langt det meste af bogen består af stærke analyser af konsekvenserne for kvinder af den moderne seksualitet. Først til sidst er der et mindre kapitel med gode råd og tanker om, hvordan kvinder kommer bedst i gang med et godt kvindeliv set med Perrys øjne.

Der er ikke overraskende de traditionelt borgerlige løsninger, der er på menuen, såsom at være mere seksuelt tilbageholdende, være bedre til at vælge de gode mænd, stifte familie og få børn. Det er råd, som har været almen viden i stort set hele menneskehedens historie, men som siden 1968 er blevet betragtet som kætteri.

Perry er naturligvis godt klar over, at det ikke er nemt at være en del af en traditionel familie. Der er mange kompromiser, og det er ikke nemt at balancere mellem børn, begær, moderskab og karriere. Det er også få, der vil tilbage til victoriatidens snærende kønsroller.

Henvendt til liberal-borgerlige kvinder

Men hvis Perry har ret i sine analyser – og det mener jeg, hun har – så er alternativet værre, også for kvinder. Derfor bør især kvinder læse denne bog. For det er især kvinder, der som det eftertragtede køn har magten til at ændre vores noget fallerede seksuelle moral.

Det er åbenlyst, at det er unge kvindelige nyfeminister, der vil få mest ud af at læse bogen, fordi de har mest at vinde, og de vil kunne undgå at begå nogle store fejl i deres liv, som der ikke er nogen fortrydelsesret på. Langt de fleste, for ikke at sige alle nyfeminister, vil formentlig undlade at købe denne bog, ja, smide den langt væk, hvis de fik den foræret.

Men dem, jeg mest ville ønske læste bogen, er de liberal-borgerlige kvinder, jeg nævnte før – dem, der stemmer på V, K og LA, og som modsat venstrefløjens er nogenlunde bevidste om, at mænd og kvinder ikke er ens, men endnu ikke har draget de nødvendige konsekvenser.

Først når de gør det, kan vi for alvor skubbe samfundet i en bedre retning.

Louise Perry: Opgøret med den seksuelle revolution - en ny guide til sex i det 21. århundrede
Med forord af Eva Selsing
260 sider, 295 kr.

Reelligestilling.dk

Af Tobias Petersen

26. februar 2026

Anmeldelse: *Opgøret med den seksuelle revolution – En ny guide til sex i det 21. århundrede* af Louise Perry.

Louise Perrys *Opgøret med den seksuelle revolution – En ny guide til sex i det 21. århundrede* er et symptom på sin samtid. Efter årtier med nogenlunde konsensus på det seksuelle område, er det, som også denne del af vores kultur er i opbrud. Perrys opgør med den seksuelle revolution er et af den slags spørgsmålstejn, et samfund stiller ved sig selv, når det er præget af tvivl.

Sådanne kan være dybt originale, ligesom de kan være godt tænkt. Desværre er *Opgøret med den seksuelle revolution* ingen af delene. Mange af bogens pointer er hørt før, hvilket ikke mindst vil være tydeligt for læsere, der jævnligt besøger podcasts som *Modern Wisdom* og *Triggernometry*. Enkelte kan føres helt tilbage til Jordan Petersons gennembrud i anden halvdel af 2010'erne, hvor Peterson blandt andet lagde vægt på de samme fysiske kønsforskelle, som Perry fremhæver.

Hermed ikke sagt, at *Opgøret med den seksuelle revolution* er elendig. Heller ikke, at den er kedelig. For det er den ikke. Bogen leverer, hvad man kan forvente af en debatbog.

Samtykke er ikke nok

En styrke ved *Opgøret med den seksuelle revolution* er, at Perry flere steder reflekterer over sin egen position. Det fjører dybde til bogen, som fx her, hvor Perry forholder sig til evolutionspsykologi som relevant disciplin for feministisk tænkning:

”Jeg forstår til fulde, hvorfor så mange feminister bliver frastødt af enhver association med den ideologi, antifeminister som Knowland står for. Men vi bør ikke besvare misbruget af en videnskabelig disciplin med at underkende disciplinen som sådan. Evidensen i sig selv er moralsk neutral og kan bruges til alle mulige politiske formål, selv feministiske. *A Natural History of Rape* ramte mig som en mursten, fordi den oplyste mig om det feministiske potentiale i evolutionspsykologien, en disciplin, jeg hidtil havde afvist som dybt suspekt.”

Bogens bærende element er Perrys kritik af det, hun kalder liberal feminisme. Ifølge Perry kommer denne version af feminismen til kort, når det handler om piger og kvinders seksualitet, fordi den ikke kan tilbyde andre svar end samtykke. Så længe alle samtykker, er alt godt, lyder dens rationale ifølge Perry, men nej, siger hun, alt er ikke nødvendigvis godt, bare fordi alle samtykker.

”Den liberalfeministiske appel til samtykke er ikke tilstrækkelig. Den kan ikke redegøre for de måder, hvorpå letpåvirkelige unge mennesker kan fordrejes af porno eller andre former for kulturel indflydelse. Den kan ikke overbevisende forklare, hvorfor en kvinde, der skader *sig selv* bør opfattes som psykisk syg, mens en kvinde, der beder *sin partner* om at skade hende, skal ses som én, der udøver sin seksuelle handlekraft,” skriver hun.

Argumentationen går igen bogen igennem. Den seksuelle revolution kom med en pris, mener Perry, og den pris betales især af piger og unge kvinder, fordi de i langt mindre grad end mænd nyder godt af den markedsføring af seksualiteten, den seksuelle revolution skabte.

”Selvfølgelig støtter fabriksejeren, at der skabes et frit marked, og selvfølgelig er hans lønslave uenig – den store fisk og den lille har forskellige økonomiske interesser. Dette er også sandt på den seksuelle markedsplads, der engang var stærkt reguleret, men i dag er (stort set) fri. Ikke desto mindre er klasserne i dette tilfælde ikke udgjort af arbejdere og bourgeoisie, men af mænd og kvinder – eller, mere præcist: den gruppe mennesker, der har profiteret særligt af markedsførelsen af sex, er mænd, der scorer højt i det personlighedstræk, psykologer kalder for ”socioseksualitet”, altså lysten til seksuel variation,” fastslår hun.

Perry skriver, at bogen fortrinsvis henvender sig til unge kvinder. Det er dem, hun ønsker at nå, og mod slutningen får bogen ligefrem selvhjælpskarakter, da Perry kommer med gode råd. ”Drik dig hellere fuld privat og med veninder end offentligt eller i blandet selskab,” lyder et af dem. ”At vente i hvert fald et par måneder med at have sex med en ny kæreste er en god måde at finde ud af, om han mener det alvorligt med dig eller bare ude efter et *hookup*,” lyder et andet. ”Det monogame ægteskab er langt det mest stabile og pålidelige grundlag at bygge en familie på,” lyder et tredje.

Mænd spiller ingen pæn rolle i bogen, og Perry gør ingen forsøg på at sætte sig i mænds sted. Det svækker argumentationen, da mænd trods alt kan være andet end de ekstremer, Perry det meste af tiden forholder sig til. Samtidig efterlader det mange ufortalte historier. Det er ikke kun kvinder, der oplever, at romantiske og seksuelle relationer kan være svære at navigere i. Det gør mænd også, og det handler ikke *kun* om de ting, Perry lægger vægt på, altså mænds seksuelle begær.

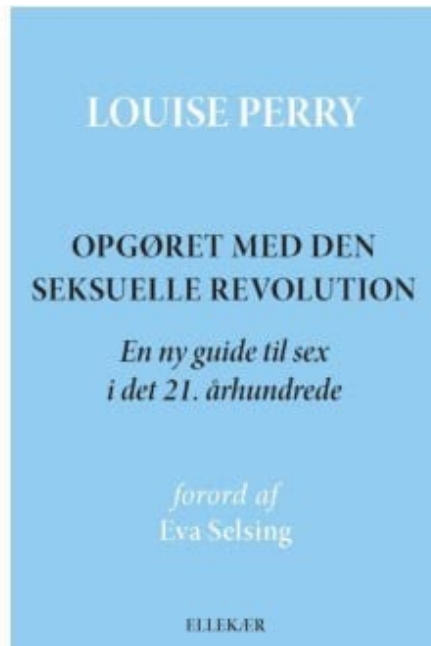
En bog til den konservative del af tidsånden

Opgøret med den seksuelle revolution vil uden tvivl vække lykke steder som P1's *Damerne først*. For selv om Perry skriver, at hun både kritiserer liberale og konservative, er det svært at læse bogen som et udtryk for den mellemposition, Perry præsenterer den som. Med råd til kvinder om kyskhed, dyd, mådehold og ægteskab placerer *Opgøret med den seksuelle revolution* sig indiskutabelt midt i den konservative strømning, som i de senere år har fået vind i sejlene.

Opgøret med den seksuelle revolution er ikke fremragende, men god nok til at fortjene at blive læst. Især er det ønskværdigt, at liberale feminister læser bogen, så de kan forholde sig til Perrys kritik. Det vil der kunne komme gode, saglige diskussioner ud af.

Jeg ender på tre stjerner.

Opgøret med den seksuelle revolution – En ny guide til sex i det 21. århundrede er oversat til dansk af Eva Selsing. Bogen udkom på forlaget ELLEKÆR 26. februar 2026. Bogen udkom første gang på engelsk 3. juni 2022.

- [af Lone Nørgaard](#)

-

Louise Perrys bog, der er et opgør med den seksuelle revolution påbegyndt i 1960'erne, foreligger nu på dansk.

Louise Perry: OPGØRET MED DEN SEKSUELLE REVOLUTION. En ny guide til sex i det 21. århundrede. Forord af Eva Selsing. Oversat fra engelsk af Eva Selsing. Hæftet med flapper. Ellekærs Forlag. 260. sider. Vejl. pris 295 kr. Udkommet d. 26. februar 2026.

**** fire stjerner ud af seks

Louise Perry (jf. Faktaboks) udgav i 2022 debatbogen ”The Case Against the Sexual Revolution. A New Guide to Sex in the 21st Century”.

Her fire år senere er værket blevet oversat til dansk og udkommet på Ellekærs Forlag, [et forlag der fortsat holder den ikke-kommercielle fane højt.](#)

Perrys tese er, at kvinders seksuelle frigørelse – som følge af ikke mindst P-pillen og fri abort – har vist sig ikke reelt at være frigørelse. Der er tale om en fejlagtig fremstilling af de faktiske forhold, da frigørelsen har vist sig mere skadelig end positiv.

Den tjener mandlige og ikke kvindelige interesser, eftersom den moderne løsning er at opmuntre kvinder til at agere som mænd og dermed imødekomme den mandlige efterspørgsel på uforpligtende sex.

Således er den vigtigste pointe i fremstillingen, at det er forkert at betragte den seksuelle revolutions epoke fra 1960'erne og frem til i dag som et fremskridt. Omkostningerne har været alt for store – ikke bare for kvinder, men også for børn og mange mænd.

Komposition

Bogen er bygget op med to forord og konklusionen: ”Lyt til din mor”, hvor der bliver givet gode råd til især kvinder om, hvordan de (ikke) skal agere på dating-markedet.

Kapiteloverskrifterne angiver de temaer, forfatteren har valgt at give fokus:

1. Sex skal tages alvorligt
2. Mænd og kvinder er forskellige
3. Noget begær er dårligt
4. Kærlighedsløs sex er ikke ”empowering” [givende styrke]
5. Samtykke er ikke nok
6. Vold er ikke kærlighed
7. Mennesker er ikke varer
8. Ægteskab er godt

En stærkt kritisk gennemgang af voldtægt, prostitution og pornografi optager en stor del af bogen, og ægteskabet bliver sat op som det bedste svar på de problemer, som ligestillingsfeminismen har ført med sig.

CITATMOSAİK

Som sædvanligt vælger jeg at bringe en række citater, der anskueliggør den aktuelle bogs ærinde. En service for dem, der ikke får læst bogen – en appetizer for dem, der gør.

Mosaikken er delt op i to: 1. Hvor jeg er enig i analyser og pointer, 2. Hvor jeg er uenig fulgt op af en kommentar.

Del 1.

"(...) bør vi (...) stadig forstå voldtægt som et udtryk for politisk dominans med rødder i patriarkatet, eller bør vi i stedet overveje en langt mere indlysende mulighed: at voldtægt er et aggressivt udtryk for seksuelt begær?" (s. 64)

"Hvis jeg for eksempel er en ung kvindelig studerende, der søger en kæreste på mit moderne universitet, og jeg ikke ønsker at have sex før ægteskabet, så vil jeg opdage, at mine muligheder er begrænsede på en måde, de ikke ville have været for halvfjerds år siden." (s. 81)

"Hvad jeg betvivler, er påstanden om, at en kultur *med uforpligtende sex* på en eller anden måde er en fordel for kvinder som gruppe." (s. 105)

"Liberal feminisme har værdiansat det at have sex "som en mand" som en vej til kvindefrigørelse." (s. 126)

"Det er et konsistent mønster: kvinder, der har arbejdet med porno, tilslutter sig frigørelsesnarrativet så længe, de stadig er en del af industrien og deler først den mørke side af deres oplevelse, når de har forladt den." (s. 134)

"Porno er for sex, hvad *MacDonald's* er for mad." (s. 144)

"Hvorfor gide at få et job, gå i træningscenter, eller passe din personlige hygiejne, hvis din sexrobot er ligeglads med den slags?" (s. 145)

"(...) i en kultur, der rutinemæssigt benægter forskellene mellem mænds og kvinders seksualitet, især fra liberalfeministisk hold, burde det ikke overraske, at mange af disse unge kvinder bliver påvirket af erotisk fiktion som *Fifty Shades* og fejlfortolker aggression fra deres mandlige partnere som et tegn på lidenskab." (s. 164)

Et citat fra Aaron Sibarium: ”Hvis den videnskabelige revolution affortryllede verden *a la Weber* [[Max Weber](#)], så affortryllede den seksuelle revolution sex ved at afregulere det.” (s. 191)

”Hvorfor skulle det at bytte sex direkte for penge afkriminaliseres og af-stigmatiseres, mens det samme ikke gælder, når man vil bytte sex for logi [et sted at bo]?” (s. 193)

”Et varigt ægteskab er hastigt ved at blive en luksus, man har i de øvre klasser.” (s. 206)

”På trods af alle vores indsatser er det ikke lykkedes feminister at finde et gennemførligt alternativ til et system, der, viste det sig, faktisk tjente et formål i at beskytte ikke bare kvinders, men også – afgørende – deres børns interesser.” (s. 214)

Del 2.

”Kvinder forventes stadig at behage mænd og få det til at se ubesværet ud.” (s. 44)

Kommentar: På hvilken planet bor Louise Perry med den ytring? Jeg kender ingen kvinder, som i ingen, der dagligt gør, hvad de kan for at behage deres mand.

Hvorfor ønsker så mange kvinder en form for seksuel frihed, der åbenlyst tjener mandlige interesser? (s. 33).

Kommentar: Det er vigtigt med en præcisering. Ikke alle mænds interesser, ikke de mænds, der slet ikke kan komme til kvinderne (jf. [hypergami](#)). Slag på tasken har de 20 procent alfahanner alias 8-9-10'erne på den seksuelle markedsværdiskala adgang til 100 procent kvinder. Hvad med de resterende 80 procent mænds behov og interesser?

”(...) bruger Knowland [en engelsklærer fyret for at have produceret en video med titlen ”Patriarkatets paradoks”] evolutionsbiologi til at argumentere for, at kvinder fra naturens hånd er mænd underlegne (ikke kun lavere og svagere, men også mindre kreative og opfindsomme, og at mænd er blevet særskilt offergjort gennem historien, mens kvinder er blevet overbeskyttet.” (s. 61-62).

Kommentar: Jeg er enig med Knowland. Der er intet, kvinder kan gøre, som mænd ikke kan gøre lige så godt eller bedre – bortset fra at føde børn. Desuden har mænd

tilbagevendende været kanonføde og (mere eller mindre) villige til at ofre livet for kvinder og børn.

”For det første er der forskellen i fysisk styrke, som betyder, at ethvert heteroseksuelt møde uundgåeligt vil være mere farligt for kvinden.” (s. 103).

Kommentar: Mon Perry tager højde for, hvor farligt det kan være for mænd at gå i seng med kvinder, [efter samtykkeloven blev vedtaget](#).

”Forskere har længe vidst, at kvinder i gennemsnit er meget mere venlige end mænd.” (s. 126)

Kommentar: Den forskning sætter jeg spørgsmålstegn ved. Bl.a. på grund af (den katastrofale) feminisering af hankønnet. Men også uden den er de fleste mænd venlige. I parentes bemærket dækker det engelske ord ’benevolent’ bedre end ’venlig’.

”Ægteskabelig tilfredshed er (næsten) normalfordelt [iflg. en undersøgelse fra 1981]. De fleste siger, de er ret lykkelige i deres ægteskaber, med en minoritet, der er meget lykkelige, og en anden minoritet, der er meget ulykkelige.” (s. 204)

Kommentar: Her er Perry da vist på vildspor? Ny(ere) (amerikansk) forskning og statistik viser et helt andet billede, bl.a. med afsæt i skilsmisseprocenten.

VURDERING

Det er bestemt en læseværdig bog, Louise Perry har skrevet, og hvem kan ikke skrive under på det sympatiske spørgsmål: ”Hvordan fremmer vi bedst både mænds og kvinders velbefindende, givet at disse to grupper har forskellige interesser, som undertiden er i konflikt med hinanden?” (s. 34)

Et stort plus i disse [vanvittige identitetspolitiske tider](#) med postulerede 117 køn er, at hun anerkender de biologiske forskelle, herunder de seksuelle, og gør op med myten om, at ændret opdragelse / socialisering / kultur ville gøre de to køn ens.

Elementært, men alligevel tak for det, for i de seneste 15 år har det godt nok været svært at komme igennem med biologiske fakta. [Det gik stadig i 2008](#).

Anke i forhold til bogen

Min anke i forhold til bogen – og den er stor – er, at Louise Perry som feminist konstant fremstiller kvinder som ofre:

”I en kultur, der er domineret af mandlig seksualitet, er der en åbenlys interesse i at overbevise kvinder om, at de ønsker at have sex, som mænd har det, og mange kvinder går med på noget, som de senere fortryder.” (s. 20)

[Er kvinder ikke mennesker, der kan tænke selv og tage ansvaret for deres handlinger?](#)

Var Marilyn Monroe det store offer, Perry fremstiller hende som? Eller var der noget bestemt, Monroe gerne ville opnå og så betalte en pris for?

Perry sætter heller ikke den feministiske ligestillingsideologi ind i en bredere historisk sammenhæng. I dag foreligger der dokumentation for, at den nyere kvindebevægelse blev styret af kræfter med interesse i at smadre den (kultur)kristne kernefamilie. At superfeministen Gloria Steinem og Ms. Magazine grundlagt i 1971 var promoveret af bl.a. CIA – en påstand, der findes belæg for bl.a. i dette interview med Aaron Russo: [Aaron Russo – Womens Lib created to tax women and break up families.](#)

To andre nye og mere dybtgående bøger

To andre nye bøger, der anderledes dybtgående end Louise Perry gør op med den seksuelle revolution og den såkaldte kvindefrigørelse, er Rachel Wilsons [”OCCULT FEMINISM. The Secret History of Women’s Liberation”](#) (2021) og Carrie Gress’ [”THE END OF WOMAN. How Smashing the Patriarchy Has Destroyed Us”](#) (2024). Carrie Gress er god for følgende citat:

”Det udtalte feministiske mantra lyder: “Mænd, selv om vi ønsker at være ligesom jer, så bliver I nødt til at forandre jer.”

Efter de sidste 5-6 år at have været flittig besøgende på (den amerikanske) manوسفære(n) (fx [her](#) og [her](#) og [her](#) suppleret med [Manderådet](#)) kan jeg kun bekræfte, at det er Wilson & Gress, som har fat i den lange ende. Ikke Perry.

Faktaboks om forfatteren

Louise Perry (f. 1992), bachelor i antropologi fra University of London, School of Oriental and African Studies. Arbejder som journalist, forfatter og podcast-vært og skriver i *Daily Mail* og *New Statesman*.

Perry er medstifter af og forskningsleder i den feministiske tænketank *The Other Half*. Perry arbejdede gennem flere år som journalist i et voldtægtskrisecenter.